

Tussen wrijving en verwondering
Caught between friction and fascination

Anke Kuypers - Fotografie / *Photography*
Henk van Gerner - Installaties / *Installations*

Tussen wrijving en verwondering

Plastic prullenmanden staan opgesteld in een regelmatig patroon. Ze zijn twee aan twee op elkaar gestapeld, bodem op bodem. Of worden ze soms weerspiegeld in een virtuele ruimte?

Op een wandprojectie lijken twee ellipsen van licht te zweven in de lucht. Wat is het eigenlijk waar je hier naar kijkt? De herkenning wordt eventjes opgeschort.

In het werk van Anke Kuypers en Henk van Gerner gaat het telkens om een ongemakkelijk soort wrijving tussen een waargenomen vorm en het object in de werkelijkheid.

Jarenlang leek het werk van Anke Kuypers en Henk van Gerner zich te ontwikkelen langs twee evenwijdige lijnen. Er was duidelijk sprake van een verwantschap, niet alleen in een strenge werkwijze benadering, maar ook in inhoud en thematiek. Concreet en constructivistisch, dat zijn van oudsher de termen die passen bij hun werk. In de jaren tachtig en negentig hebben ze ook veel samen geëxposeerd. Met het vertrek van Henk van Gerner uit Friesland kwam daar verandering in. Ieder ging zijn eigen weg, maar ze verloren elkaar niet uit het oog.

In het verleden verkende Anke Kuypers de problematiek van de waarneming in beelden, tekeningen, sieraden en monumentaal werk. Gaandeweg verschoof haar belangstelling van de vorm naar de kleur, en van abstractie naar een vermoeden van figuratie. Sinds enige tijd richt zij zich op fotografie. In plaats van zelf gecreëerde, geometrische vormen als vertrekpunt te nemen, biedt de realiteit van haar omgeving nu de aanleidingen om de weg terug naar de abstractie te verkennen. Door haar digitale bewerkingen maakt ze haar beelden los van de realiteit en componeert nieuwe vormen, die balanceren tussen autonomie en verwijzing.

Bij Henk van Gerner is de aandacht verschoven van geometrische vormen en objecten die in elkaar, op elkaar of naast elkaar geplaatst werden, naar alledaagse voorwerpen uit het warenhuis. Schaaltjes, kopjes, tassen, manden of zelfs weidekken voegen zich aaneen in reeksen en patronen. Vaak zijn ze op een zodanige wijze aaneengeschakeld dat ze als geheel zo weinig mogelijk ruimte innemen. En opeens blijkt dat het geheel meer is dan de som der delen en dient zich een wonderlijk soort esthetiek aan, die voorheen bij Van Gerner op een taboe leek te stuiten. De schoonheid is niet langer verdacht, ook al wordt hij nooit met voorbedachten rade in werking gezet.

Beiden zoeken nu de werkelijkheid zelf op voor hun kunstzinnige verkenningen. De een door het mechanisme van de waarneming te laten verlopen via de camera. De ander door huishoudelijke gebruiksvoorwerpen als grondstof voor zijn beelden te nemen.

Het beeld verandert, maar de boodschap blijft gelijk.

254 kunststof prullenmanden / *254 synthetic trashcans*, 2009 (HvG)

De frictie tussen illusie en waarneming blijkt niet alleen bepalend voor de wijze waarop wij de wereld ervaren, het ligt ook aan de basis van het consistente vertrekpunt, dat herkenbaar blijft in de gehele ontwikkeling van dit werk. Altijd weer is er die twijfel tussen waarheid en vergissing. Het ene mentale beeld zit het andere in de weg. Zo raakt de esthetische ervaring verweven met een lichte vorm van verwondering, niet zozeer vanwege de vormen op zichzelf, maar meer omdat er iets gaat slippen in het proces van de waarneming.

Het geloof aan de wereld wordt voor even op losse schroeven gezet.

Huib Mous, 2011

Caught between friction and fascination

Plastic bins are arranged in a regular pattern, in piles of two, bottom to bottom. Or are they reflected in a virtual space? Projected on the wall, two ellipses of light float in the air. What exactly are we seeing here? Recognition is laid aside for the moment.

Anke Kuypers' and Henk van Gerner's work is always about an uneasy sort of friction between the perception of a form and the real object itself. For years their work seemed to develop along two parallel lines. One could certainly see the relationship between the two artists, not only in the strict approach to their work but in content and theme as well. Concrete and constructivist are the words that have always applied to their work and in the eighties and nineties they often exhibited together. That changed when Henk van Gerner left Friesland. Each went their separate ways without losing touch.

In the past, Anke Kuypers explored the problematic nature of perception in her sculptures, drawings, ornaments and monumental work. Little by little her interest shifted from form to colour, and from abstraction to work of a more figurative aspect. Recently she has concentrated on photography. Instead of taking her own creations of geometrical forms as a starting point, the reality of her environment now affords her the opportunity to explore the way back to abstraction. She edits her images digitally and in so doing releases them from reality to compose new forms that balance on the cusp of autonomy and reference.

Henk van Gerner's focus has shifted from geometrical forms and objects that were arranged in piles, or placed within or beside each other to ordinary objects from the department store. Bowls, cups, bags, baskets or even farm gates are combined in series or patterns. Often they are joined in such a way that they take up as little space as possible. Suddenly it appears that the whole is more than the sum of its parts and a curious kind of aestheticism is created that would have been a forbidden subject in van Gerner's former work. Beauty is no longer suspect; nevertheless it is never created in a premeditated way.

Both these artists are now seeking out reality itself in their artistic explorations. Kuypers does that by letting the camera conduct the mechanism of perception. Van Gerner explores reality by using household objects as material for his images. The image changes but the message remains the same.

The friction between illusion and perception seems not only to determine the way we experience the world but also lies at the bottom of the consistent point of departure, that remains recognizable in the whole development of this work. There is always doubt between truth and error. One mental picture obstructs the other. And so the aesthetic experience is pervaded by a light kind of wonder brought about not so much by the shapes themselves but more because something has started to slide in the process of perception itself.

In that moment, what we believe the world to be is not as fixed as we thought it was.

Huub Mous, 2011

→ Licht (projectie/ Light (projection), 2006 (AK))

↑ Tentoonstellingsoverzicht   ↑ 41 lacktafelbladen, 2011 (HvG)   ↑ 16 weidehekken, 2011 (HvG)
Overview of the exhibition   41 lack table tops, 2011 (HvG)   16 farm gatees, 2011 (HvG)

→ Corylus 3C2, 2010 (AK). Licht (projectie)/*Light (projection)*, 2006 (AK)

← 432 mokken, porselein, 2006 (HvG)
432 porcelain mugs, 2006 (HvG)

→ Corylus 12C1 (print), 2011 (AK)

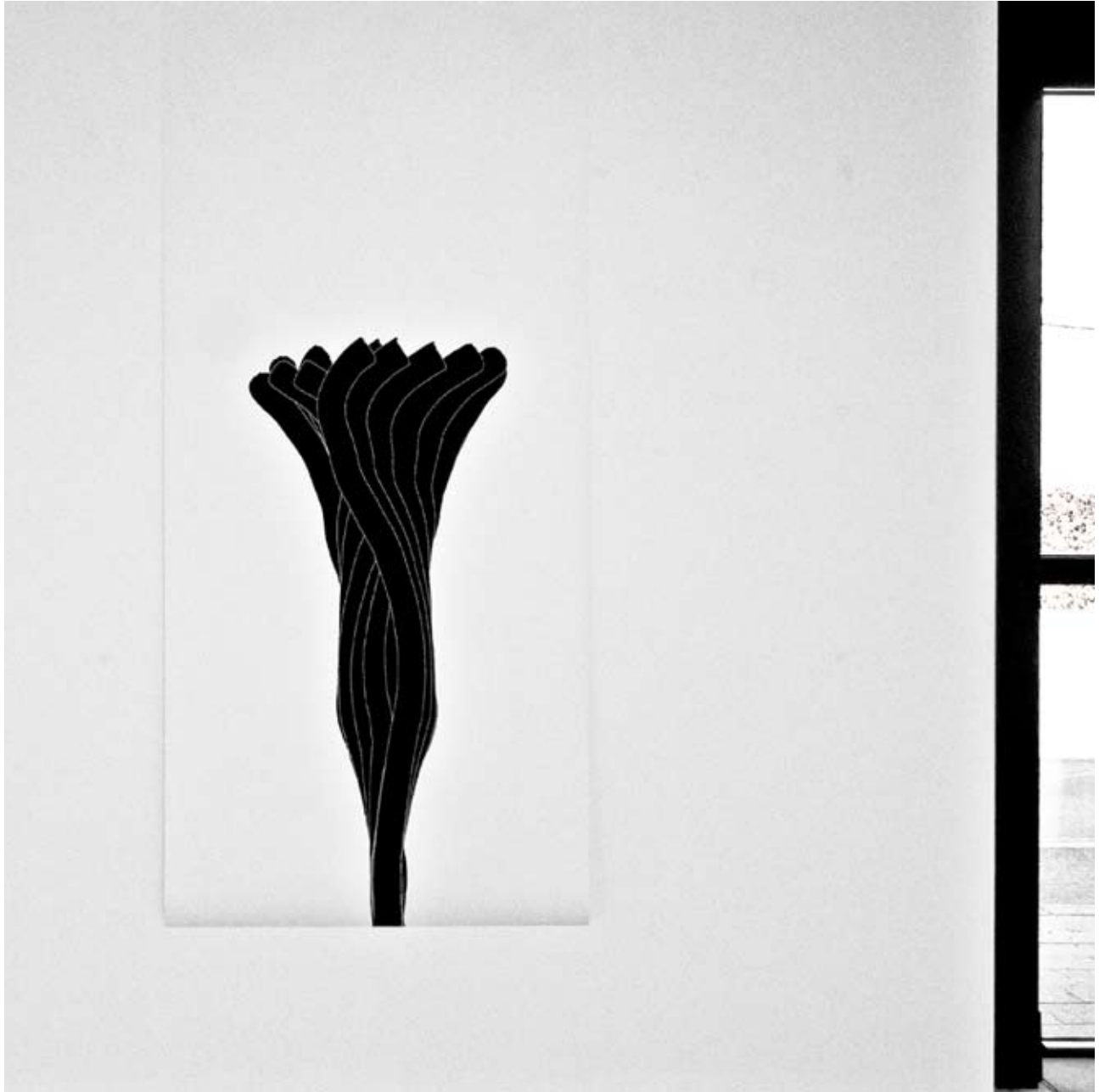
↑→ 16 weidehekken, gegalvaniseerd staal, 2011 (HvG)
16 farm gates, galvanized steel, 2011 (HvG)

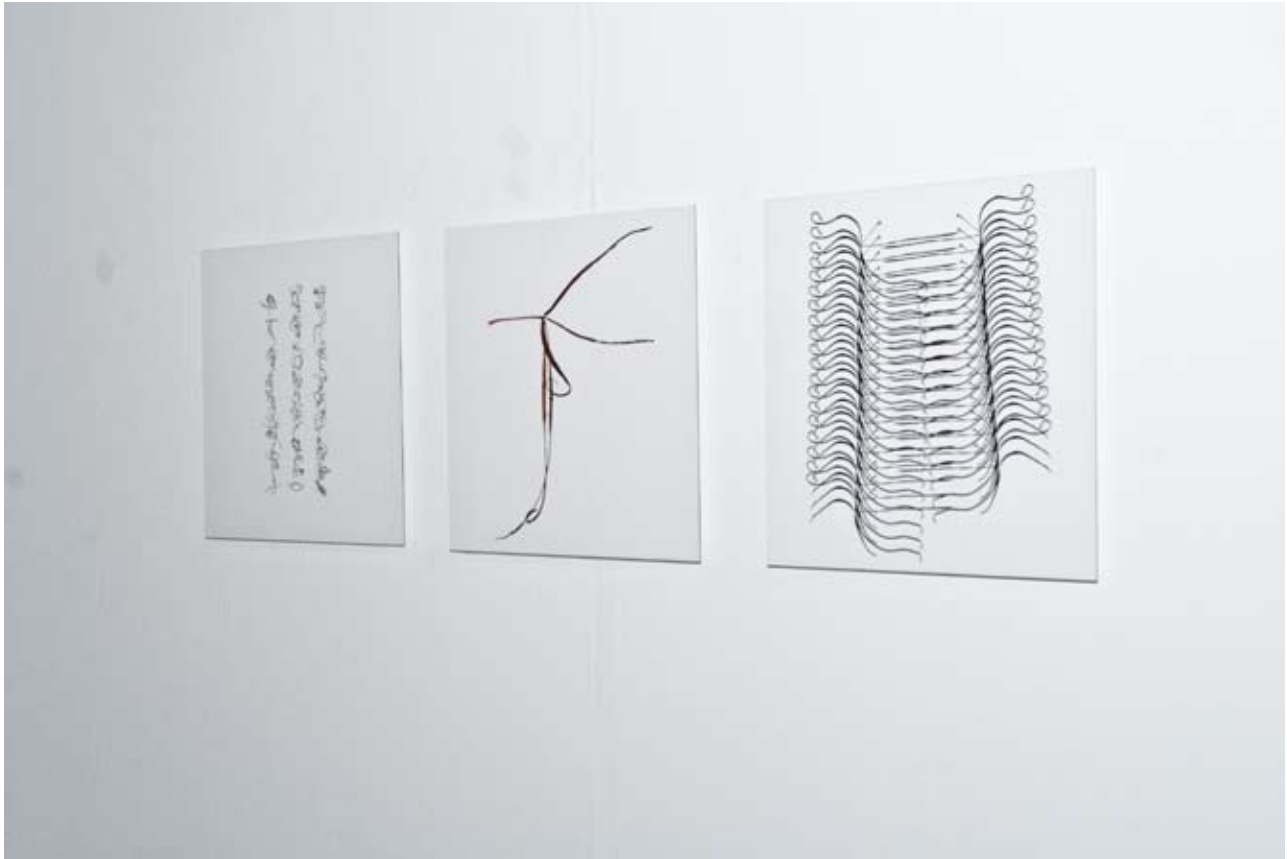

↑ Corylus 2C1 (print), 2011. Licht (projectie)/ Light (*projection*), 2005 (AK)

→ Corylus 2C3 (print), 2011 (AK)

↑ Koto no Ito, foto/fotomontage, 2006 ev. (AK)
Koto no Ito, photo/photo montage, 2006 ff. (AK)

→ Luisa 2#1, fotomontage/gemengde techniek, 2010 (AK)
Luisa 2#1, Photo montage/mixed media, 2010 (AK)

(.....) Zowel Kuypers als Van Gerner spelen met vorm en functie, waardoor alledaagse voorwerpen van hun voorgeprogrammeerde functionaliteit worden verlost en uitvergrotingen abstracties laten zien die leiden tot een andere waarneming. Dat proces wordt zowel letterlijk als figuurlijk in beeld gebracht.

Beide kunstenaars kiezen voor een traject van de lange adem en willen niet snel scoren met hun werk. Ze zetten aan tot nadenken, dagen uit tot reflectie en zorgen dat bestaande zekerheden in een ander daglicht komen te staan (letterlijk zelfs, bij de geraffineerd geplaatste lichtbeelden van Kuypers).

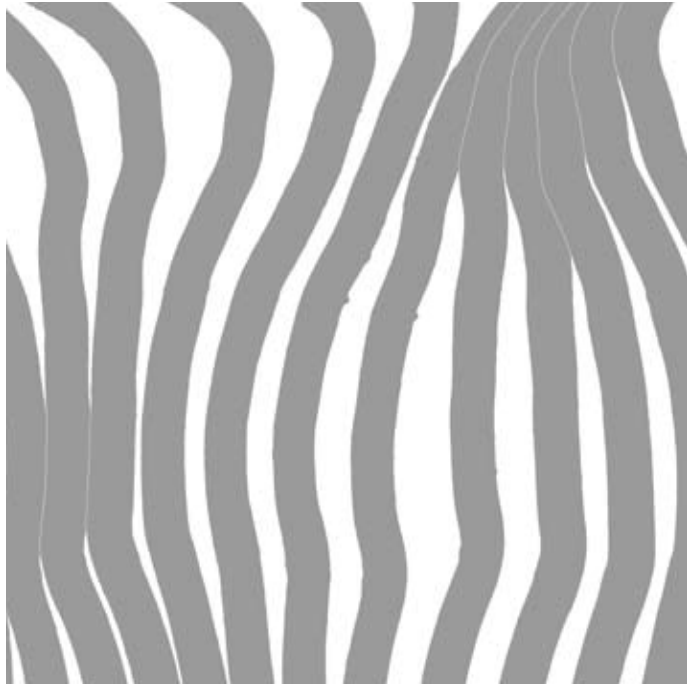
“Tussen wrijving en verwondering” is een viering van de vrijheid en tevens een hartstochtelijk pleidooi voor de ongedwongen associatie, waarmee wordt getoond wat onzegbaar is en wat anders onzichtbaar was gebleven.

Citaat uit: Alledaagse Abstracties, Susan van den Berg, Leeuwarder Courant, februari 2011.

(....) Both Kuypers and van Gerner play with form and function so that everyday objects are released from their pre-determined functionality and blow-ups show abstractions that lead to another way of seeing. That process is given shape both literally and figuratively. Both artists have chosen the long term path and do not want a quick success with their work. They are provocative, they challenge the viewer to reflect, and put a different complexion on existing certainties (even literally so, with the sophisticated arrangement of Kuypers' light images).

“Between Friction and Fascination” is a celebration of freedom and simultaneously a passionate argument for care-free association, which shows what is indescribable and what otherwise would remain invisible.

Excerpt from: Everyday abstractions, Susan van den Berg, Leeuwarder Courant, February 2011

Tentoonstelling in Expositieruimte de Galerij, Drachten, 6/2 - 27/3 2011
Tekst: Huub Mous, kunsthistoricus en publicist
Susan van den Berg, publicist
Fotografie: Henk van Gerner, Anke Kuypers, Ton Kuypers

Exhibition in showroom The Gallery, Drachten, The Netherlands, 6/2 – 27/3 2011
Text: Huub Mous, art historian and writer
Susan van den Berg, author
Translation: N.E.Vertaalbureau, Mieke van der Leij
Photography: Henk van Gerner, Anke Kuypers, Ton Kuypers

©Anke Kuypers, Henk van Gerner

